

Vườn thơ Hương Đạo

Cõi Trần Tám Khổ

Sanh Khổ.

Nghiệp lỗi thân thức đến bào thai,
Chon tánh chôn vùi thật xót thay!
Khi gặp đói lòng đầu lộn ngược,
Vừa nghe no dạ, bụng dè ngay.
Thanh văn đến đó tâm còn muội,
Bồ tát nơi đây huê khó khai.
Niệm Phật chuyên cần sanh Cực lạc,
Hoa sen thác chất ngọc liên đài.



Già Khổ.

Thân tợ cây khô đã úa tàn,
Hình hài suy nhược thiếu khang trang,
Mây xanh nay đã không còn dấu,
Tóc trắng bây chừ mãi điem sương.
Nhỏ lệ nghĩ mình khô vóc ngọc!
Nhìn người mơ ước tráng niên cường.
Đầy hay Tịnh Độ xuân miên viên,
Nào sợ thân tâm bị tổn thương.

Bệnh Khổ.

Tứ đại hằng giờ cứ đổi thay,
Thân này không cách để an bày.
Đêm tàn lưu ảnh không tròn mộng,
Nguyệt khuyết cam đành chịu đắng cay.
Nhăm mắt kêu than năm tháng lụn,
Cấn răng khóc hận suốt đêm dài.
Đâu bằng Cực lạc hoa sen thể,
Tự tại dạo chơi trước Phật đài.

Tử Khổ.

Sức cùng lực cạn khổ vô thường,
Bốn Đại chia lìa khó chịu trường,
Bốc vỡ sanh Qui đau thống tụyệt,
Cắt da cá chép đứt gân xương.
Oan lòng vào ngục, người hành hạ,
Bỏ xác u quan, quỷ đoạn trường.
Đâu giống trong hoa thân gặp Phật,
Không sanh không diệt thọ khôn lường.

Khổ yêu chia lìa

Sanh ly, tử biệt thật đau thương,
Lời thăm ai nghe cũng đoạn trường.
Ngu Thị trong màn từ Hạng Võ,
Minh Phi trên ngựa tạ quân vương.
Lệ tràn sông bể khôn so sánh,
Hận lấp can khôn khổ khó lường.
Cực lạc thiện nhân đều hội họp,
Muôn kiếp cùng nhau chỉ một đường.



Thơ vốn có một khả năng siêu đẳng dễ dàng xâm nhập và thay đổi lòng người. Nói đến vườn thơ trần thế là người ta hình dung đến vẻ đẹp muôn màu muôn sắc, rồi ánh nắng xôn xao, hương chập chờn bay theo gió, bướm nhịp nhàng vỗ cánh theo điệu chim ca. Trái lại trong vườn thơ đạo luôn luôn mang tánh cách tự do giải thoát, có lúc hồn thơ như những áng mây chiều thong thả lững lờ bay, có lúc lặng lẽ chiếu soi như dòng trường giang đầy bóng nguyệt. Có lúc chơi vui như tiếng chuông chùa buổi sáng, có lúc âm thầm khoan nhặt như tiếng trống chiều hôm. Tất cả đều mang một sắc thái u nhàn thanh thoát.

Như một mùa Xuân miên viễn của tâm hồn, vườn thơ đạo luôn luôn mang đến cho lòng người một niềm vui và lẽ sống. Ở đây không có một giọt lệ rơi, một vầng mây xám lảng vảng quanh mi, mà trên mặt mọi người rạng rỡ chứa chan một niềm hân hoan vô hạn. Trân trọng kính mời các bạn tao nhân mặc khách hãy điếm ở đây một cảnh hoa quỳnh ở kia một cụm trúc biếc để vườn hoa đạo mỗi ngày thêm khởi sắc hơn.

Liên Hải Kính Mời

Khổ ghét thường gặp.

Oan gia gặp mặt khó lia xa,
Túc nghiệp nhiều đời đã tạo ra.
Bình bại Trương Tuân mong gặp quý,
Vong thân Tiêu thị nguyện làm ma.
Có tiền khó lột Diêm Vương dữ,
Không cách cầu xin ngục tốt tha.
Bao giờ lên được Liên Trì Hội,
Muôn kiếp oan gia rũ sạch mà.



Khổ cầu không được.

Cùng đạt đều do bởi túc nhân,
Cầu mong khó gặp biết bao lần.
Dương thuyền nhiều kẻ chìm trong nước,
Bằng qué thương người lạc đệ thân.
Trọn kiếp cây bừa chưa đủ sống,
Nhiều năm dệt vải mãi sa chân.
Lạc Bang ăn mặc tự nhiên đến,
Chẳng phải lao công chịu khổ tâm.

Khổ năm ấm thanh.

Bức bách thân tâm khổ thật to,
Tiếng kêu đầy đất biết ai lo.
Ruột gan cắt đứt tình khôn dứt,
Máu lệ khô rồi hận chưa khô.
Vào bể mười năm già khí tiết,
Qua quan một buổi bạc đầu phò.
Sao bằng Tịnh độ tu thiên quán,
Tịch chiếu đồng thời lia hữu vô.

Liên Hải.

Đường tắt tu hành

Như Lai A Di Đà,
Chư Thánh đều ngợi ca,
Dạy nhiều phương tiện lạ,
Lừa đồ biển Liên hoa.

Chỉ giữ danh hiệu Ngài,
Cõi Phật sẽ đến ngay,
Một lời biết đầy đủ,
Mười phương khắp diễn bày.

Đức Văn Thù, Phổ Hiền,
Cả hai nguyện vãng sanh,
Tổ Mã Minh, Long Thọ,
Đều mong đến Lạc thành.

Ngàn Hiền và muôn Thánh,
Cùng vào Pháp môn này,
Những kẻ lòng nghi hoặc,
Lừa địa ngục đến ngay.

Công đức Phật như bể,
Sâu rộng thật khôn lường,
Người nào theo nguyện lớn,
Đều được đến Tây phương.

Danh hiệu Phật Di Đà,
Công đức tựa hà sa,
Độ khắp quần sanh loại,
Đồng thoát khỏi Ta Bà.

Người sắp sa địa ngục,
Tạm xưng lừa dối mát,
Đã vào chốn Nê Lê,
Nghe danh liền được thoát.



Cảm và ứng rõ ràng,
Không làm sao kể xiết,
Chỉ niệm Phật hồi tâm,
Bể khổ từ nay diệt.

Thái Không

Khóc anh Thích Quảng Sơn

Chẳng biết bây giờ Anh ở đâu?
Lung linh bóng nhận vội qua cầu.
Đèn thiên xao gió đêm hiu quạnh,
Trăng giới lờ mây nguyệt dải dàu.
Trượng Thất Cà Sa sương phủ kín,
Phật Đường phi tích tuyết vùi sâu.
Nẻo về thông thả anh quay gót,
Để lại trần gian vạn lệ sầu.

Quảng Hạnh

Đáp Họa

Anh về Tịnh độ chớ đi đâu!
An Dưỡng từ nay nổi nhịp cầu.
Vọng thức vô minh đã bật tiếng,
Chơn Như đèn huệ lại thêm dàu.
Thành thời đạo gót dài sen báu,
Thông thả trở về đạo thâm sâu.
Gió hời có bay về chốn ấy!
Nhắc cùng Út Đệ hãy người sầu.

Thay lời Người dưới mộ -
Thích Quảng Trí



Liên Hải

Trân trọng giới thiệu đến quý Phật tử



Kinh sách Việt Anh Hoa hơn 2000 thư mục

Tập san, Tự điển Phật học gần 100 loại, và trên 4000 đề mục băng giảng:
Cassette, Video, CD, VCD, MP3 và DVD

Giờ mở cửa:

- Thứ Tư: 5g – 8g tối
- Thứ Bảy: 11g – 3g chiều
- Chủ Nhật: 11g – 3g chiều